

על כבוד וכיבודים, האפילו מעט על הקרב האמיתי. אך גם להם, בחשבונו סופי, יש חשיבות. במשך כל תקופת המשאומתן הקואליציוני הצליח לוי, באמצעות יועצו האישי אבנר סרוסי, להשניא עליו את צמרת התנועה בגלל הצהרותיו, מעשיו ובעיקר בגלל סידרת הרלפות מגמתית, שמייחסים אותה ללישכתו של שריהבינוויה שייכון.

ההסכם הקואליציוני החדש לא הקל על שמיר. מתוך תשעה תיקים נותרו לתנועה רק שישה ועליהם התחרו לא פחות מעשרה מועמדים.

הרבה ממורמים יש בחרות, והם מנהלים קרבות קטנים. אלה מכינים את הקרקע למלחמה הגדולה, של שרון נגד שמיר

לשרון, אך בוודאי שהם יעשו כל מאמץ לחבל במחנהו של שמיר ובמודעים איתו. לוי הוא יושב ראש הוועידה המתמדת, שגם לה יש חלק במישחק המרכזי הבא. גם כאן אין זה פועל לטובת שמיר.

בבחירות אלה יקבעו פני המרכז הבא. לא פחות חשוב: ייקבעו בהן התפקידים הביצועיים והאירגוניים בתנועה. מי שיהיה בעל רוב במרכז, או יתקרב לרוב, יצליח אף להביא להשתלטות אנשיו על בניין המזודה עצמו.

אריק מול פרס!

עוד לפני הבחירות הצפויות יתבקש מילוא להיפרד מתפקידו כיושב ראש אגף ההסברה, בטענה שהוא לא יוכל למלא ברומנות שני תפקידים. סביב תפקיד זה כבר מתרכז המאבק בין שמיר ושרון. הוועידה הצפויה אמורה לבחור כיושב ראש התנועה והנהלה. כיום

כלי אחד שלא נכלל בשישיה הנבחרת חש עצמו מקופח, רואה בשמיר ובמחנהו אויב, חולם על נקמה ובודק דרכים להתחר עם היריב. לשמיר לא היה מעולם מחנה אישי מוגדר. המחנה שלו היה מורכב, בעצם, מאנשיהם של דקל ורונני מילוא.

בישיבת המרכז האחרונה, לפני שבוע, שהתכנסה כדי לאשר את ההסכם הקואליציוני ואת מועמדי חרות לממשלת האחדות הלאומית, פרצה טינתם של רבים כאולם למילוא ולדקל, שניהם ח"כים לשמיר התחייב למנותם כסגני שרים — דקל כסגנו של רבין במישרד הביטחון, ומילוא כסגנו שלו במישרד החוץ. בינתיים עוכב עניין מינויי הסגנים. שמיר, בניגוד לבגין, התגלה כפוליטיקאי לא מוצלח ביותר, והפקיר את הוויה הפנימית למילוא ולדקל. שלמען כיסאם שלהם, גרמו לריכוזו האש נגד שמיר עצמו.

ערב מילחמת לבנון התקיימו בסניפי חרות ברחבי הארץ בחירות לקראת הוועידה, שהיתה אמורה להתכנס

תיק יוסף בורג, בישיבת ההשבעה של הממשלה החדשה, שנערכה בשבוע שעבר בכנסת. שרון הפך לסכנה הגדולה ביותר לממשלת האחדות הלאומית.

האיום מעל שריהבינוויה. אריק מול פרס! אל שרון, ניצב מאחורי ראש הממשלה, שימעות פרס, סגנו יצחק נבון, והשר ללא-

יריבו של שמיר מימים ימימה מתכוונים להוציא נגדו חומר חמור על עברו. אחרי שנה של שתיקה מאונסת, הם מתכוונים לספר עליו, כדיבריהם, את כל האמת. הרמזים הם מכיוון אנשי לוי בתל-אביב. אם יתמנה דקל כסגן שריהבינוויה, מכינים יריבו חומר על דרך תפקידו בתחום ההתנהלות עור כשהיה סגן שריהבינוויה. יריבו של לוי ישלפו סיפורי אלף-לילה זולילה על הנעשה במישרד הבינוני והשיכון ובלישכתו המבוצרת. בקיצור, הכל ילחמו בכל. ושלא כפי שהיה נהוג עד עתה בתנועה, כל המלחמות יתנהלו בפומבי. שרון ממתין בצד. במצבו הנוכחי אין לו כל סיבה שכעולם לקחת חלק בקרבות הקטנים. לכן הוא נשט את אירודור בחצי הדרך, ולכן הוא לא ייצא מעורר כדי למנוע משמיר למנות את סגנייה שרים שבהם הוא רוצה. שרון יודע שמיד אחרי כן יתחיל הקרב אמיתי שלו, ועתה הוא מתרכז בהכנתו. כאיש צבא מיומן. אילו השכיל שמיר בשבועות האחרונים לפייס את יריבו, יתכן שהיה עוצר לזמן מה את התהליך הבלתי-נמנע. משנה בדרך שונה, סלל את הדרך לפני שרון לגבור עליו בתוך זמן קצר ביותר.

בן-ציון ציטריין

לנצח. חוקת התנועה פועלת לטובת דורשי קיום הוועידה. מסיבה זו החליט שמיר שלא להותיר את השטח רק לאנשי שרון. הוא פנה לידידו ארנס, שהוא שר ללאיתיק, וביקש ממנו שיתרכז עתה בטיפול בשיקום התנועה. ארנס לקח עימו לחדרו במצודת-זאב את ראשי לישכתו במישרד הביטחון, אילנה בינגשטוק, והוא פתח בגיוס חברים חדשים לחרות, כמישקל-נגד להצי לחתו בשטח של שרון. לוי מורע היום לסחף שחל במחנה שלו, ובעיקר במעוז שלו, תכלת לבן — תומכי חרות בהסתדרות. הוא ינסה להציל את מה שהוא יכיל באמצעות המנגנון האירגוני המשומן שלו במצודה. עד לקיום הבחירות וכינוס הוועידה, שתיבחר מרכז חדש, עומד להיות שמח בתנועה, שעד לפני שנה לא העזה לערער על רכר היושב ראש. בימים הקרובים יתמקד בניסיון אנשי-שמיר להביא להדחת ארידור מתפקידו כיו"ר המזכירות, ובניסיון של כל מתנגדי שמיר למנוע את מינויים של דקל ומילוא כסגני-שרים. ברומנות תיפול פצצה חדשה מעל לגג המצודה. היא קשורה לדרך שבה נוהל הצד הפינאנסי של חרות, וגילויים מאחורי הקלעים על הקרן פושטת הרגל, קרן תל-חי (ראה מדור תשקיף).

ממלא את התפקידים מנחם בגין, למרות שמוזה שנה אין כל קשר בינו ובין התנועה. שרון מעוניין בהפרדה בין שני התפקידים כדי להבטיח לעצמו שאם אי-אפשר יהיה לסלק את שמיר בסיבוב הראשון, הרי שלפחות אפשר יהיה לכבוש עמדה נוספת בשדה הקרב. מייד אחרי הרכבת המרכז החדש יוכל שרון, כך הוא סבור, להיות בעל הרוב הממשי בו. הוא בונה את הנחתו על התחושה שהבני התנועה תומכים בו או ביריבים אחרים שלו, שאותם הוא מחסל בשיטתיות בעצם ימים אלה. השבוע הסבירו אנשיו של שרון, שההסכם הקואליציוני החדש משחק לידיו. בחודש אוקטובר 1986 אמורה להתבצע הרוטציה. על-פי ההסכם נאמר, שאם נבצר משמיר או משימעות פרס, מכל סיבה שהיא, למלא את תפקידם, תיקבע מיפלטתם את נציגה, שימלא את מקומו ותפקידו, בהסכמת הצד השני. אמר השבוע אחד מיועציו המסוני ווריס של שרון: "אין ספק שאחרי הוועידה שמיר יימחק. אריק יתייצב בראש, או הוא יוכל לאלץ את פרס לקבל אותו ולממש את הרוטציה או לצאת לבחירות. לאריק אין ספק שהוא ינצח, והוא גם בטוח שפרס ידע זאת." מלבד שרון לא מעוניין איש בקיום וועידה, אך אי-אפשר לדחות אותה

הברית החדשה אריאל שרון מחיך, לצידו של יורם ארי דור, בתום ישיבת מרכז חרות שאישרה את ההסכם הקואליציוני. שרון הפסיד באותו ערב, הפסד טאקטי.